

דברי הכפר

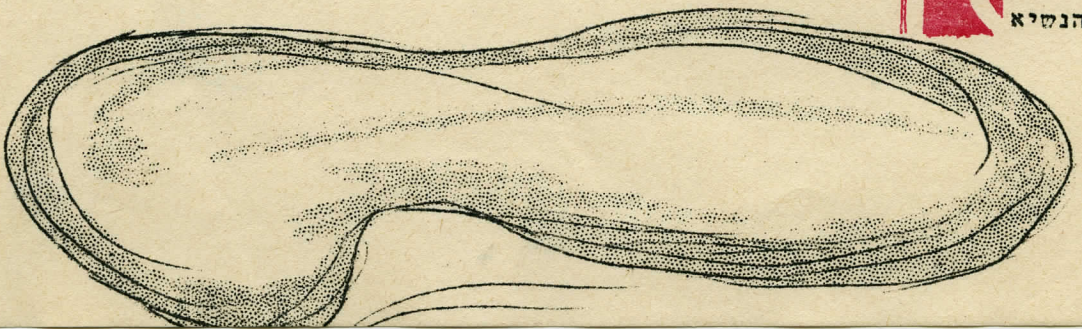

בהרת שמש
שמים צפור
נוצת עב
משב ענף
חוג הדבורה
יום שמש חורפי.

(דודו פלמה)

ס' בשבט חשל"ז
28 בינואר 77
מס' 496
כפר הנשיא

מה בשמע?

* ליל שבת - "ערב יצירתי" בהדרכת שריטה, מורכב מהצגה ונתוח הנפשות שפעלו בה וכל מיני חרגילים ומשחקים לקירוב לבבות.

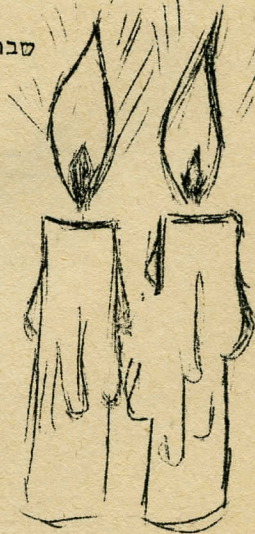
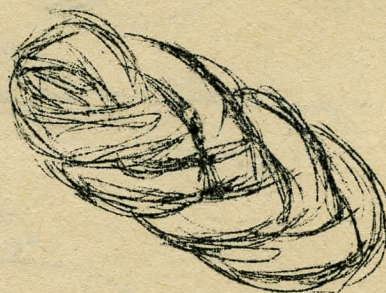
* במוצאי שבת שמענו את נחום ברנדס מנהל בית החינוך "עמק החולה" וחבר נאות מרדכי על ההתפתחויות האחרונות ומחשבות לעתיד בית הספר, חבריכם מצרם שאלו וגם השמיעו דעות. המציח הדו"ח בגוף העלון.

* יום שני רחקה את רוב החברים למקלט הטל-ויזיה הוונכנית "חיים שכאלה" עם גולדה מאיר - מי במועדון שהוכן במיוחד לפסורע זה עם כבוד והכל - ומי בחדרו או חדר חסרו.

* במסגרת ירחונון הילד (או למעשה בתור פעולה ראשונה) נסעו ילדי הגנים וכתת ארבל לכפר גלעדי להצגת תיאטרון הילדים "הקוסם מארץ עוץ".

* עכשיו יש לנו רחבה מזופתח (מלשון זפת - ולא זיפת!) - בקצור, זפתו את הרחבה כולה והחניות המשניות וכמו כן אנו עדים לחקוני מדוכות פה ושם.

שבת שלום לכולכם - המערכת.

צרכי - חרבות

למרקי, לרגל קיום תערוכה מוצלחת נוספת - והפעם בחיפה.

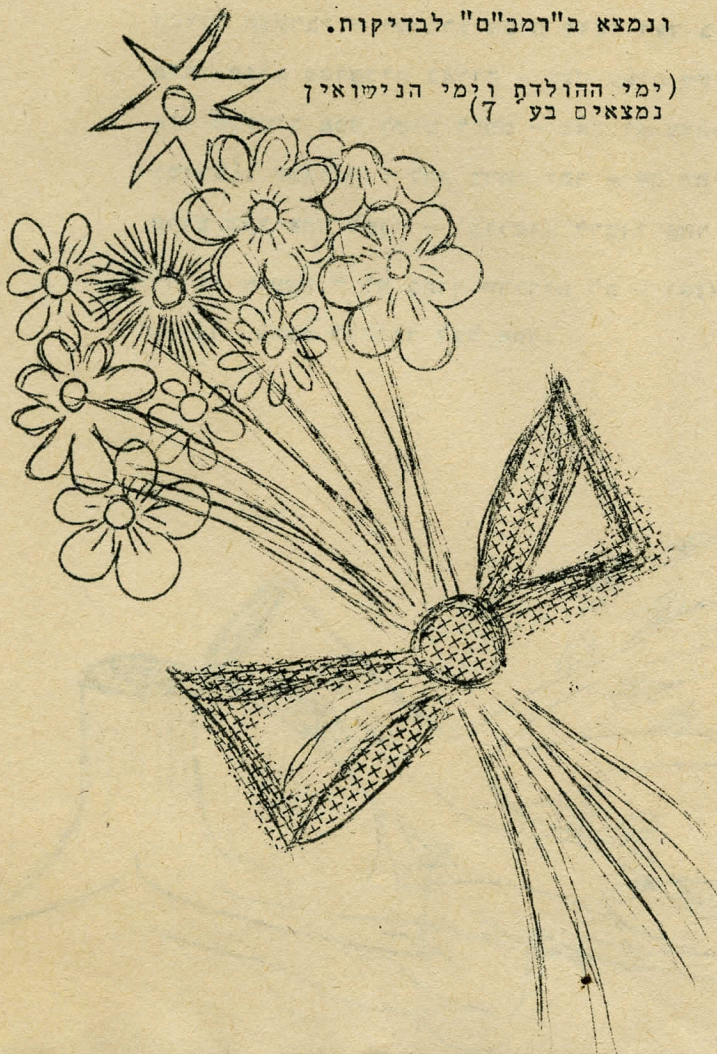
ברוכים הבאים לאורי, פנינה, אמיר ואייל גולן.

איחולי קליטה מהירה מכולנו!!

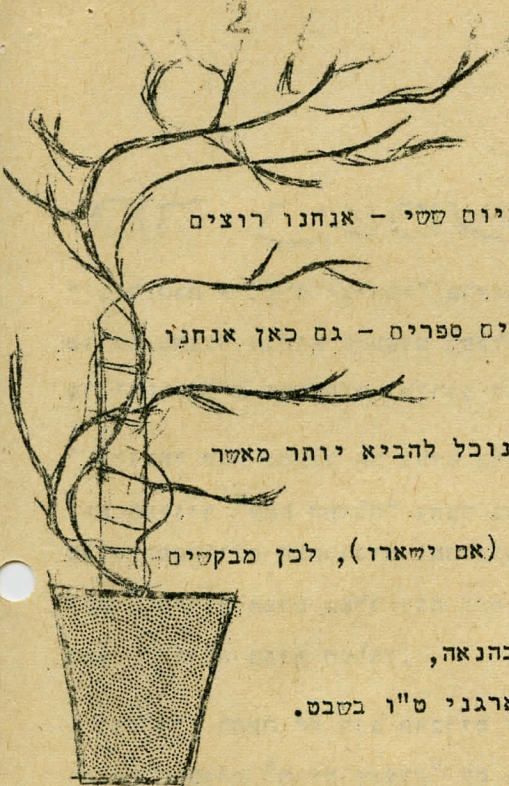
ברוכים הבאים לאהוד אלמן (ששנתיים לא ראינו אותו) ולחברתו - ג'ני.

איחולי החלמה מהירה לסלמה העוברת ניתוח בביה"ח בצפת, לבתיה ר' הנמצאת בביה"ח לבדיקות, וכך ליריב פ' שהרחיק עד חיפה ונמצא ב"רמב"ם לבדיקות.

(ימי ההולדת וימי הנישואין נמצאים בע' 7)

ט"ו - בשבט

היות וערב ט"ו בשבט הוא ביום רביעי - והחגיגה תהיה ביום ששי - אנחנו רוצים לערוך תערוכת צמחי בית ביום המקורי.

כמו שישנן תערוכות ספרים במשק - לבהן חברים קונים ספרים - גם כאן אנחנו רוצים לספק בדרך זו צמחי בית לחברים.

אנא, התחשבו בחבריכם כשבאים. איננו בטוחים שנוכל להביא יותר מאשר עציץ למשפחה.

אנחנו מתכוונים להחזיר את הצמחים שישארו (אם ישארו), לכך מבקשים שתזהרו כש"מסתכלים" על הצמחים.

שיהיה לכם בהנאה,

צוות מארגני ט"ו בשבט.

שני ימים לפני הנו"ב

בהדרכתו של דני, מדריך נוי אזורי, אנחנו מתכוונים בשבועות הקרובים "להתלבט" על האזור המערבי - שמשתרע מבית מוסי ועד בית משה בן חיים.

תראו עצים מסומנים באדום - אלה עצים לעומדים לסיים תפקידם.

אנו מבקשים מכם לשים לבכם - באם יש משהו לא מובן או מציק, לבוא להגיד לנו (יוזנן ומירב). הכוונה - לתת מרחב יתר - עם שתילה של ד"א"ט. ישנם עצים מכיום נמצאים

קרוב מדי אחד לשני - וגורמים לדכוי אחד של השני - והפסד אפקט של עץ נאה ומטופח.

כל מה שיעשה - לא מחוך שרירות לב - ואנא - אל תגשו לידדינו בתלונות - בואו אלינו. נשמח להסביר לכל אחד.

באהבה,

צוות הנוי.

3
168,360 ל"י (מאה ושישים ושמונה אלף)! כן, רבותי, סכום נכבד לכל הדעות. את הכסף הזה בזבזנו על תיקוני מכוניות. על 14 אוטומובילים שהיו במשך השנה האחרונה (נמכרו 4) הוצאנו בממוצע על תיקונים 12,000 ל"י ליחידה.

אדם שחי בעיר והיה צריך להוציא סכום כזה על תיקון מכוניתו, לא היה חושב פעמיים והיה הולך ברגל. לצערי לא כן אצלנו. אנו יכולים לאפשר זאת לעצמנו. לפחות כך זה נראה. אך האם איך אנו חיים באשליה? לדעתי כן, ולכן החלטתי לכתוב מילות אלו. אני חושב שמצבנו הכלכלי אינו מאפשר לנו להמשיך בצורה זו. נראה לי שקורה פה אחד מסני דברים: או שיש ביננו נהגים גרועים וחסרי הבנה במכונית עצמה, או שנהגים פשוט מזלזלים ברכוש. דבר אחד בטוח, שאם לא היינו כל כך אדישים לנעשה בטשח זה יכולנו להוריד סעיף הוצאות זה ביותר מחצי.

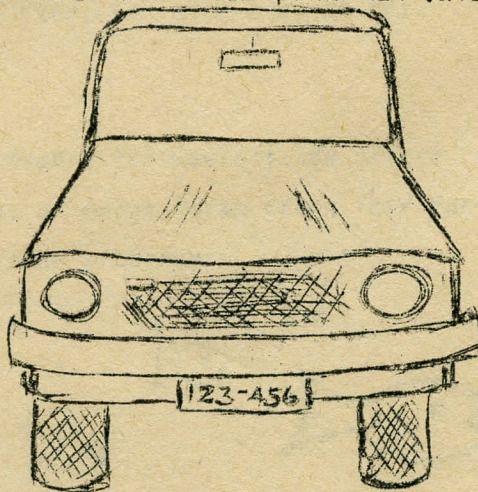
הנה לדוגמא התלבטנו לאחרונה על נושא כאוב אחר, הטרקטורים. כיום לכל טרקטור יש אחראי שדואג (בעזרתו ושל אמנון) לזמן שהטרקטור יהיה מטופל כראוי ונעול אחרי העבודה. אני לא אומר שיהיה קל לעשות זאת עם האוטומובילים, אך ישנה דרך וצריך לעלות עליה. אפילו במחיר של פחות כמה נהגים אם זה לטובת הכלל. יש לי כמה רעיונות בנושא שלא פה המקום להעלותם, אך אני מתכוון לטוחח עם הגורמים הקשורים לענין.

לגבי הבעיה עצמה - כמה עובדות ונתונים. על כל תאונה ראשונה באוטו מסחרי אנו משלמים - 650 ל"י, על תאונה שניה באותה מכונית הסכום הזה עולה בהרבה. במקרה של תאונה שניזקיה פחותים מהסכום הנ"ל אנו משלמים הכל. קיים עוון גורם שנקרא "בלאי". הכוונה היא להפרש בכסף בין חלק ישן שמוחלף בחדש נכחה של תאונה. את ההפרש הזה אנו משלמים בנוסף לסכום שהוזכר קודם.

נזקים על תאונה במכונית מסחרית שבה נהג אדם תחת גיל 24 או אדם עם רסיון של פחות משנה אנו משלמים - 1070 ל"י לתאונה ראשונה, וכמובן סכום זה עולה בתאונה שניה. עוד שני דברים: הסכום הזה מעליו מדובר הוא נטו, זאת אומרת, לאחר שחברת הביטוח שלמה את חלקה בתאונות. דבר אחרון מפליא אותי שהגורמים הקשורים לענין לא מצאו לנכון לעשות משהו בנדון.

בתקווה מדברים יסתנו.

דני נ.

כנס צוללים

בינת העברה נפגשו בערך אלף צוללים מכל הארץ בקיבוץ רפיים, ונהנו מתכנית עשירה ומגוונת. גם נציגי החוג לצלילה יל כפר הנטיא עזרו את המאמץ להרחיף, ונהנו ולמדו. היו סרטים על החי והצומח מחחת לפני המים, תערוכת תמונות, הרצאות ומקופיות. היו אנשים מכל שכבות העם, וביניהם מספר לא מבוטל ממסקים אחרים. בייחוד שנהלצו עם חברי המסקים האלו שמענו שכל מסק מחלבט על מקומו של חוג הצלילה בקיבוץ.

האם צריך החוג להסתייך לועדת החברה? או לועדת הספורט? מאין בדיוק צריך החוג לקבל את ממונו? כל קיבוץ פוחר את הבעיה בצורה אחרת, אף כולם מסכימים וקובעים שהחוג חייב להיות די גדול. פשוט לא כדאי להשיקע כספים בחוג מצומצם. אנו מצדנו נתלה בקרוב רשימה על הלוח, להודיע מה מספר המשתתפים שאנחנו בכפר הנטיא יכולים לצפות להם. לאור מידע נוכל לבקש קורסים נוספים לצלילה, ועם מספר משתתפים גדול יותר כדאייה גפצרכיסט ציוד.

קשה מאוד לתאר למיטהו שלא התנסה בצלילה את החוויה והיופי. בכנס ראינו סרטים על צלילה באיי הבהמה ובכמה מקומות אחרים בעולם, אבל מסקנה אחת משותפת לכל הצוללים שצברו נסיון במקומות אחרים בעולם, והיא, המקום כה יפה וכה עשיר כמו מפרץ אילת - לא קיים. לא בקליפורניה, לא בפלורידה, לא באוסטרליה ולא באיים הקאריביים. מספר הדגים, צפיפות האלמוגים והנופים הנתח מימיים כמו אלה של מפרץ אילת אינם נמצאים בשום מקום אחר בעולם. חבל מאוד לא לנצל את אוצר הטבע היפה ביותר של ישראל, כי החוויה היא באמת מרשימה. מי שחצה עם מסכה וסנפירים רק יכול לטעום קצת מהחוויה, כי למעלה השחיין פורש צל של חיה דורסת על הדגים למטה, ואלה בורחים ומסתתרים. צולל הוא בעיני הדגים רק עוד דג. הוא אולי קצת מוזר, אבל על פי רוב הדגים אינם בורחים. הצולל יכול איפוא להכנס למקומות העשירים בדגה ולהסתכל עליהם. הצולל יכול לראות את התור אצל דג הספר שמנקה לקוחות שלו מטפילים, יכול לראות את האלמוגים בעומק - ויש לו זמן לעקוב אחרי כל מיני הרגלי חיים ששחיין לא יכול להרשות לעצמו. גם ההרגשה הנפלאה של חופש תנועה ושל חוסר משקל למרות כל הציוד - היא כמעט כמו לעוף, וזה מאוד משמח את הלב. בכלל זהו ספורט מאוד מהנה.

אז חברה, המשך הפעילות של החוג בידכם. אני רק יכול להמליץ למי שמעוניין. לא חייבים להיות שחיינים מעולים - צריך רק לעבור את הבדיקה הרפואית. מי שחושב שירצה לנסות יכול להרשם על הלוח ולפנות אלי - או אל כל חבר אחר בחוג - לשם קבלת יותר אינפורמציה.

פיל ג.

ארכיום - מבט אחרון וקדימה

השבוע מסתיים הסמסטר האחרון שלי כחלמידה קדימה במסלול האקדמי באורנים ואני רוצה לספר פה כמה מרומי על המרחש גם שם וגם לי.

לא בקלות החלטתי ללמוד אחרי שנים רבות כמטפלת ומורה. נהניתי מאוד מעבודתי כמורה בשנים האחרונות ונכנסתי לתלם שהיה נוח ביותר. חבתי למצאתי את מקומי האידיאלי במסגרת הקיבוץ ולא יכול להיות דבר יותר טוב. בכל זאת הרגשתי חסרונות בהשכלתי ואחרי מלחמות פנימיות קשות עם מצפוני בגלל משפחתי בבית, עבודתי בבית הספר, ומי יודע מה עוד - יצאתי.

יום ראשון בבוקר עליתי על האוטובוס של 6:00 לראש פנה ביחד עם ה"חברה" - חיילים צעירים, חברים הנוסעים העירה לעניניהם השונים, ואני המנסה להראות מאוד בטוחה ורגועה עם התיק החדש מדי על כתפי, ובטני מתכווצת וקופצת ורוקדת יחד עם לבי את הסננו הראשון בראש פנה! ואז-- לכל הרוחות! שכחתי את מספר האוטובוס שלי. יש אחד מיוחד הנוסע דרך טבריה ונצרת ועובר את ארניה פעם אחת ביום, ואני שכחתי את מספרו! המשכתי להראות בטוחה ורגועה ומכיון שבכל זאת יש לי לשון בפה (בלי תגובות בבקשה) גיליתי את האוטובוס ונסעתי. כמובן לא ידעתי היכן בדיוק לרדת אבל הגעתי סוף סוף לשערי ארנים וירדתי. נשמתי עמוק עמוק ונכנסתי.

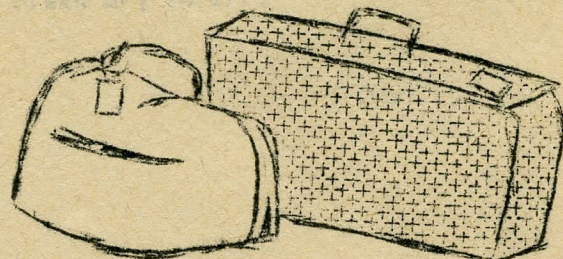
ידעתי שיש משרד אחד בארנים הנקרא "החוג לאנגלית" וזה כעין בית הפ או מן רחם - וישר לשם פניתי. רשמתי מספרים של חדרים, בנינים, שיעורים וזמנים במחברתי הבתולה ויצאתי לדרכי. לכל עבר שהבטתי ראיתי יש של "לוויס" כחולים ופרצופים וגופות צעירים למדי. רציתי לברוח, אך העליה לכחה (מי שמכיר את הטופוגרפיה של אורנים יזכור את הסבילים הדומים לסבילי העיזים בהרי ההימליה) היתה אחר בפני עצמו והמשכתי. נכנסתי לחדר הכחה, ישבתי והשעור התחיל.

יספיק אם אגיד שמאז אותו יעור ועד היום אני נהנית. הכל לא פשוט והכל לא תמיד מובן לי - אך אירת הלמידה, המורים הטובים, ואותה הסביבה ההררית עם הדמאים הסבילים והאורנים מכניסה בי רגש של שמחת חיים. אני מכינה שיעורים בקצב כזה שאמי היתה מתעלפת לראות אותי ואני נפגשת עם כל מיני אנשים - נוצרים מוסלמים ויהודים, צעירים וותיקים. אולי הדבר החשוב ביותר הוא מגילתי באורנים כמה שינני יודעת.

אבל עכשיו אני פשוט מנסה לסחוט מהמורים כמה שרק ניתן. אין פנאי לדאוג לדברים שאינם שייכים לענין. ובכן - אלה הני באורנים - שלושה ימים בשבוע.

מומלץ מאוד!

עדנה קנלינס.

ביעור לבין עמנו

בחורף

אמרה הילדה:

חשב הזקן:

נפסי מחקפלה בבוא הקור,

ירק זה המכסה הכל

כולי עצב בעח ברד.

גומל לי על עצמותי היבשות

קסה לקום, קסה ללמוד, קסה לחיוב

רק חבל שהם לא כאן לראות

קסה להאמין שתשוב השמש ויהיה חם

את הגשמת החלום

של דונם פה ודונם שם...

כך נבנית ארצנו!

היו זמנים יפים, היו זמנים... היו..

ובעולם:

חשבה האלמנה:

לבדי טוב, ואין זה מנחם

קלל החיל וצפה למחליפו.

שלא נמצא אחר שימלא מקום בלב.

ארזה האם עוד חבילה וחחמה כתפילה,

כמה שקטים הלילות וריקים.

כתב האב: "לבני היקר אי-שם"...

ורק הגשם רועם בחוץ ומתופף

חשבו הילדים, הוא והיא

מקצב בוכה של אין.. אין.. אין..

"אחרנו ישמר לעולם".

קטע שיחות חוליים

- החינוך הזה מאוד יקר ומה החוצאה?

- אגיד לך את האמת, אינני מכירה אף אחד מן המועמדים לסברות.

- אי אפשר לחקק כדורגל במגרש שדומה לשדה חרוש.

- העקר שהוא אוהב את אמא שלו.

- הדבר היחיד שלמדנו ממלחמת נזם הספורטיבית זה המלה מחדל.

- אני כבר לא הולכת לסרטים: די לי ממה שאני קוראת בעתון מבלי לראות עוד אונס קבוצתי;

שפיכת ליטרים של דם ורדיס עם כל דבר.

- מאז שהצטרפנו למכבסה האזורית נעלמו לי או נקרעו לי שלושה סדינים וארבע צפיות.

- עם טבע סדיסטי כמו שיש לו הוא רק מתאיב להיות מורה.

- אני מתפעלת מגולדה: קרובה לשמונים והיא עוד שופעת מרץ והומור.

המשך....

המשך: ביגוני לבין עצמנו

- הצרה עם העלון היא שהוא ממסד כלכך. טוב שיש עלון מחתרתי כזה שבו החברה יכולים להשתתף.
- מה היה בסליל האחרון? אני נרדמתי באותו רגע שהאסיר המלישי שברח נכנס לתוך הביוב.
- אם אתה חושב שאני מדברת רק כדי שתפרסם את זה בטור המחורבן שלך, אתה טועה.

אריק.

מוצרת ההסתמנות

בקורס לעברית במכללת תל-חי התפנה מקום, ואנו מהפשים מעונייני(ה). לפרטים על חוכך הקורס ורמחו אפשר לפנות ללילה המעוניין יפנה לדליה או לאחד משברי הועדה לשם תיאום בועדת כוח אדם.

שנה-סאה שנה-סאה שנה-סאה
 הגיע סוף החודש ולא קבלנו עד כה אף הצעה אחת לכרטיס ברכה חדש, כפי שפורסם על לוח המודעות. בזה אנו רוצים להזכיר לחברים שאנו מזמינים הצעות בצורה צילום ציור או עבודה גרפית - (ואנא, התחשבן בהגבלות התקציב). אם אין הצעות עד לסוף השבוע הבא - נזמין כמות נוספת של ברכות משנים קודמות.
 ו' החגים.
 סאה שנה-סאה שנה-סאה

לכל החברים, ההורים, בני המשק וחברים לספסל הלימודים, ובכלל לכולכם: אנחנו מודים מקרב לב עבור המון הברכות, האיחולים, המתנות, ההשתתפות בחחונה, וגם עבור העזרה הכספית. זרידה ודני בלר, ריני וג'וני טנא.

סרט השבוע

"אהבת החיים"

A Touch of Class

זוהי דרמה עם גלגדה ג'קסון.

מ.ז.ל.ט.ב

5.2 יותי ליפשיץ
 6.2 אלן איסטון
 - טל פק

 6.2 הילרי ויופי אפטרטט

1.2 זאב פינקוס
 - שוש סלומון
 - דודו פלמה
 2.2 אילן גינה
 4.2 כוב ויגניו

5.2-1000 - ערב חברתי - 2100 - כתובות אונ'ים נשואיהם 2500 - יוספה ואיבי

ירחון הילד

ראשון	30 - ערב פתחה עלב"סקופיות ווקירה	6 חברת הילדים "המסעדה של אלים"	13 - פארק לגנים בעין זיתים	20 - "יצירה" גן להורים
שני	31	7 - ד"ר אורי לוי 0900	14 - בובסרוך 0500	21 - דרמה יוצרת גן הורים דחלא
שלישי		8 - סוק ספרים וצעצועים	15	22
שקופיות על לוח מודעות 0600 -- 0730				
רביעי	2 חוג למטפלות עשיית צעצועים 830	9 חוג למטפלות עשיית צעצועים 830	16 איריח פילדלפיה	23 חוג למטפלות עשיית צעצועים 830
חמישי	3 מתנה לילדך 900	10 דפנה מתנה לילדך 900	17 - חוגי דיון 0900	24 - חוג דיון 0900
← סרט לילדים 0700 →				
ששי	4 - ט"ו בשבט	11 - עתון חי	18 - פסיכולוג אברהם בנימין באר ערב ישראל 0900	25 חזמורה חב' הילד הצגה - 0900 מסיבת סיום
שבת	5	סילול הורים ילדים פיקניק	19	26

11.3 - הרצלה פז - ספרות ילדים - 900 במועדון
יום ששי

לרגל החגלה "ג'רחנון הילד" אנו מדפיסים מאמר שמצאנו בעתונות ולדעתנו אקטואלי גם לנו:

המנהג הישן שהורים מספרים לילדיהם סיפור לפני השינה הולך ונכחד מן העולם - בגלל הטלוויזיה, כמובן. התוצאה המצערת היא, שגיבורים חביבים של סיפורים קלאסיים, כשלושת הדובים הולכים ונעלמים מחודעת הילדים.

הילדים מגיעים לבית הספר יודעים הכל על "איט העטלף" - גיבור הכנית פופולארית בטלוויזיה. אך לדברי מורה מניו יורק, ג'וי מוס, "איך הם יודעים הרבה על מורשת ספרותית עתיקה של כל ילד זכות להכירה".

המורה טוענת, כי "ילדים שהוריהם טוב אינם מספרים להם סיפורים לפני השינה מחקשים בלמודי הקריאה בבית הספר". המורה מוצאת הבדלים ניכרים בין ילדים שנהנו מסיפורי הוריהם ובין ילדים שהסתפקו בצפיה בטלוויזיה.

היא מגיעה לכלל מסקנה, שילדים שעולם הספרות אינו זר להם מגלים רצון עז ללמוד לקרוא. אך ילדים אחרים, שעולם הטלוויזיה קרוב להם יותר, אינם מעוניינים בזאת. כן נמצא, שילדים חובבי ספרים, יחרון אינטלקטואלי על עמיתיהם בכתב שעולם הספר לא כלכך קרוב ללבם, שכן אוצר המלים של חובבי הקריאה גדול יותר. "הקישורים המילוליים המעולים של הילדים האוהבים לקרוא משפרים את יכולתם לחשוב בבהירות", אומרת גב' מוס.

עם זאת, להשמעת סיפורים לילדים יש ערך לא רק אקדמי. עצם ההתרפקות על הורה לפני השינה מביאה תועלת פסיכולוגית לילדים, אומרת המורה מניו יורק. שעת הסיפור נוסכת בילדים בטחון. הם יודעים, כי בשעה זו יזכו לתשומת לב בלתי מופרעת של ההורים, דבר שקשה להם לזכות בו במשך היום. החוויה שחווים הילדים וההורים יחדיו בעת השמעת הסיפור מקרבת אותם זה לזה.

מעל לכל, שעת הסיפור שלפני השינה צריכה להיות שעה חמימה ושמחה. לפיכך, מציעה המורה, על ההורים להתגבר על הפיתוי להפוך זמן זה לשעת לימודים. "יהיה זה בלתי הוגן לנצל את הזמן שלפני השינה כדי ללמד את הילד לקרוא", אומרת המורה, "הילד מתחיל לתמוה, אם זה זמן ל"כיף" או שמא אני עומד להבחן".

לדבריה, בזמני הקריאה הרגילים תהליך הלמידה מתרחש מאליו. כאשר מגיעים הילדים לבית הספר, הם ערים להענוגות הצפויים להם על מדפי הספרייה.

יש הורים המתפתים מלחדול מהשמעת סיפורים לילדים כאשר הצאצאים מגיעים לבית הספר ולומדים לקרוא. זו שגיאה, טוברת המורה. עד גיל 9 או 10, יכולת הקריאה של הילדים מגבילה אותם לספרים פשוטים יחסית. לפיכך, על ההורים לקרוא לילדים בשנים הראשונות של בית הספר סיפורים מורכבים יותר ומעוררי מחשבה יותר.

ועוד ירחיטון הילד

החלפת ספרים/צעצועים

ילדך רוצה מתנה?

ילדך נמאס לו מהספר?

ילדך לא משחק יותר?

ילדך התבגר?

תקציבך קטן?

יש חור בכיס?

ובכל זאת רוצים?

אז בואו להחלפת ספרים/צעצועים.

איך?

מהיום - 7/2 אפשר ורצוי להביא ספרים, בובות, צעצועים, בובות זכוכית, משחקי

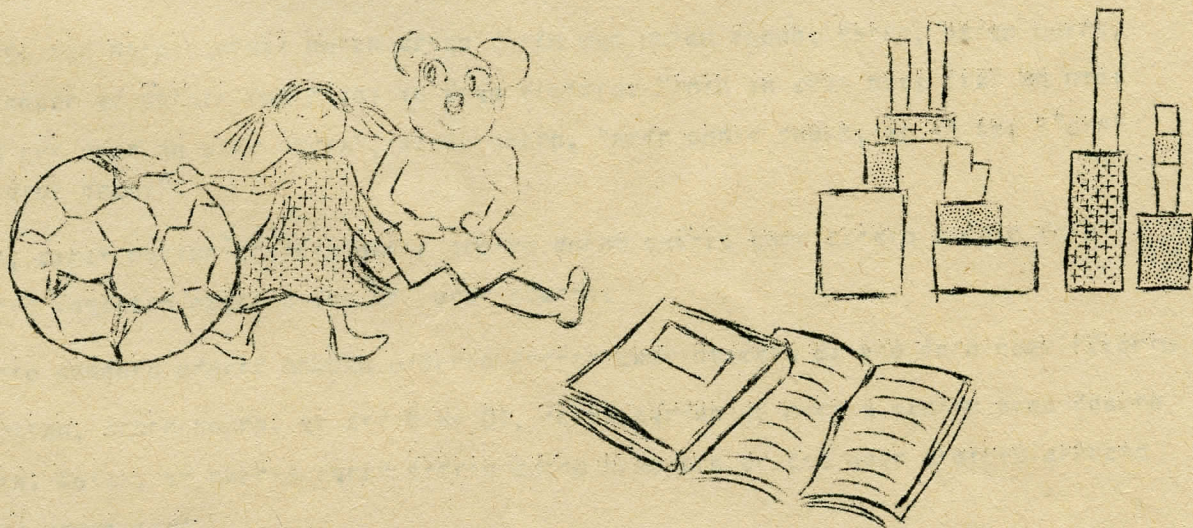
שולחן, קלפים, פינג פונג, בגדי בובות, ואפילו אופנים ילנים, עגלות

וכסאות אכילה.

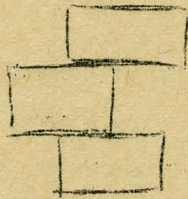
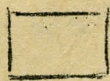
ולתת לרובין ומעין במשך כל שעות היום והערב.

ההחלפה מיועדת לכל הגילאים כולל נעורים.

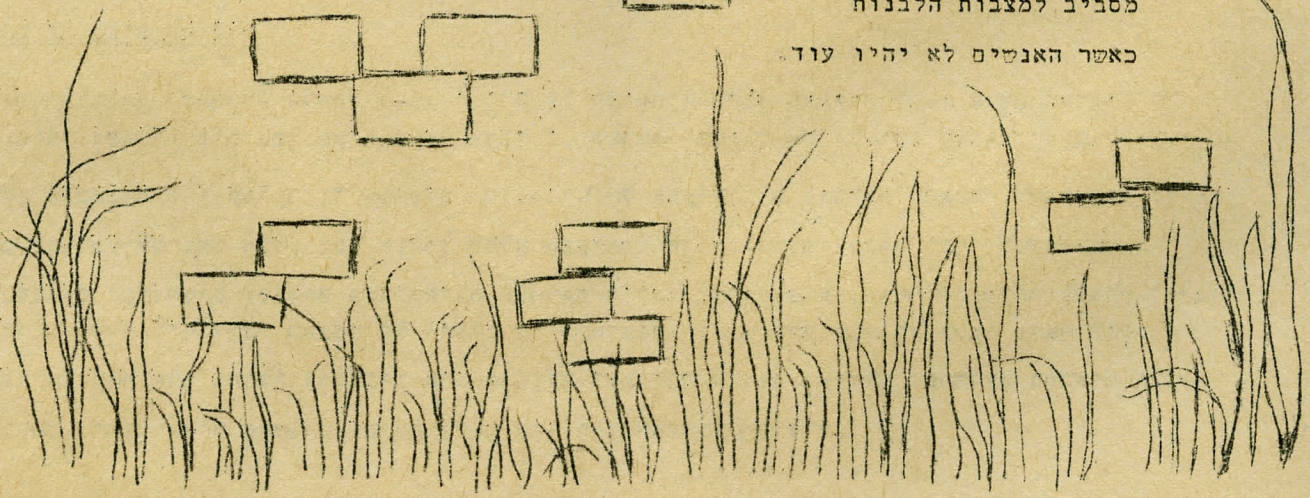
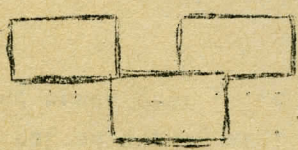
כולנו נביא - כולנו נהנה.

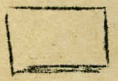
שירים מעט דודו

נייבה לוחט ערפילים דמעותיו
 ורוח כפורים צווחת פניו
 ומביך וילונות ערפיליו
 מציצה פטרבורג הזויה כחלום
 הרוח, צווחים רחובות, דוממים אנשים
 באיך קול צורחים הצריהים חולפני
 סינייים צהובות רקב זמן
 ונופל הוילון ומליט, ונותרנו
 רק נקישתה והוא ואני.

ואני לא יכולתי ללכת
 לא יכולתי לראות
 את הסנאה שבפני המכסים
 ההולכים בגלות אחר הארון,
 טור ארון ונוטם
 רגליהם בוטטות
 ופיהם מלא עפר מרמה
 ידיהם אמונות רק לקחת
 לקחת, ודבר לא לתת.
 ולכן לא הלכתי לראות
 את חפזון היום יום
 לסמוע את ספיחות העפר
 הניגר על גבי הארון
 קילוחים, קילוחים,
 הארון הצונח אט, אט,
 אל חיק שחור ולה וצונן
 איר יסגר ויטוב יעלה
 בעיניים השוטטים העולים
 מסביב למצבות הלבנות
 כאשר האנשים לא יהיו עוד.

בית החינוך "עמק החולה"

באסיפה שהתקיימה בשבת 23.1.77 מסר נחום ברנדס - מנהל בית החינוך "עמק החולה" - אינפורמציה על ההתפתחויות האחרונות בבית החינוך בקשר לפיתוח המוסד. אנו מביאים פה תמצית הדברים כפי שהכנו ע"י נחום לדיון בקיבוצו, נאות מרכזי:-

תמצית התפתחות הבעיה

בית החינוך התפתח ביזמת ההנהלה ובידיעה מלאה של מסק כפר בלוט בקצב ובממדים שחרגו כבר ב-1969 מעבר לתכניות אב קודמות ובלי מחיבה לגבי הסטח הפיסי שהוקצב לבית הספר. (לפי הסדר: צרוף ומושבאים, ילדי יסוד המעלה, יטובים קיבוציים ללמדו באילת השחר, הקמת חטיבת הביניים).

בגלל הגידול הרב של מספר התלמידים והצורך במתקנים בגללו, התמלא השיטח הקטן באופן בלתי מתוכנן במבנים חד קומתיים וכשגם זה לא הספיק - במבנים טרומיים שהוצבו במקומות הריקים ללא תכנון כלשהוא.

במשך התקופה הזאת הקים מסק כפר בלוט מגרש ספורט בשטח הצמוד לבית הספר. כאשר הנהלה חדשה נגשה לתכנון לעתיד, התגלה ששטח של 107 דונם הועבר למסק כפר בלוט בגלל קיום בית ספר עוד במועד שקדם הרבה להגדלה המהירה של בית החינוך, מבלי שהדבר הובא לידיעת חברי הנהלת בית החינוך. ב-1972 הוציעה ההנהלה למסק כפר בלוט להעתיק את מגרש הספורט צפונה ואף השיגה מימין למבצע זה. מסק כפר בלוט החליט לא להענות לבקשה זאת. דבר זה גרם לכך שבית הספר נאלץ לוותר על מבנה גדול למסלול המקצועי, שהתקבל כמענק מחברת איקא.

אחרי ריכוזים שהלכו והחמיפו ומתיחות גוברת בין בית הספר למסק כפר בלוט, נמסר העניין לספול בוררות למזכירות האיחוד, אשר הסילה את העניין על ועדת בוררות.

תכנית אב לבית החינוך

מליאת העובדים וההנהלה הרחבה סמכו ידיהם על תפיסת הנהלה הפעילה לגבי צורת התכנון של בית הספר בעתיד: בית ספר מקיף מ-ז' עד י"ב, המרוכז במקום אחד באופן רצוף. הגידול וגמישותו הגוון מוכתבות ע"י תפיסה של גמישות בסינויים של תפקידים חינוכיים בהתאם לבחי ספר מודרניים בכל העולם מצד אחד, ומן הצורך למלא תפקידים חינוכיים מגוונים לגבי השותפים הקיבוציים והמושבים (כיתות אמריקאיות אפשרות שילוב חברות נוער, אפשרות הקמת מסגרת לחינוך מיוחד). בסיקולים לגבי ההכרח של ריכוז כל החטיבות במקום אחד קבע לא כמעט צואר הבקבוק העקרי של כוח אדם נהולי וחנוכי, ארגון פקוח ופעולות חינוך יעילים אפשריים בתנאים שלנו רק כאשר ניתן לקיים תקטורת ישירה וקשר עין בין החלקים השונים.

המשך: לקראת הכרעה בניתוח ואופן קיומו של בית החינוך "עמק החולה"

ועדת בוררות

פסקה שלא יועתק מגרש הספורט, אבל חייבה את כפר בלום למסור ל"עמק החולה" 40 דונם צפונית ממגרש הספורט נוסף על השטח הקיים של בית החינוך. שטח בית הספר היסודי, שטח האי והאפיק הישן וחצי משטחי מתקני הספורט. כמו-כן פסקה יאם השטח הנ"ל לא יספיק, יחוייב המשק למסור לבית הספר שטחים נוספים (עבור תשלום).

הפסקה שעוררה מהתחלה חששות כבדים (ובגללה דרשתי לא לקבל את דו"ח הועדה - דרישה שלא התקבלה) המא בענין ועדת תאום:

ציטוט: "יש להקים ועדת תיאום לבית החינוך בעניני פתוח ובנוי. מרכז הועדה יהיה לסרוגין חבר כפר בלום, מתכננת בית הספר, נציג בית הספר המשותף ונציג כפר בלום. כל עניני הבניה ידונו בוועדה זאת. נושאים אחר לא יוכרעו, יעברו לבוררות מוסמכת".

המשך הענינים אחרי קבלת הדו"ח של ועדת הבוררות

באוקטובר 1975 החליטה ההנהלה המורחבת של בית החינוך לקבל את החלטת המזכירות של האיחוד (שאמצה את החלטת ועדת הבוררות) והוסיפה מספר הבהרות.

הוקמה ועדה בבית החינוך שהוטל עליה לבדוק אופציות שונות לגבי מימוש מסקנות הועדה. בינואר 1976 החליטו המססדות החינוכיים וההנהלה הרחבה שיש להקים בית ספר חדש, בשטח 40 דונם צפונית למגרש הספורט. בית הספר יכיל את כל החטיבות (ביניים, עליונה, מטלול מקצועי ועוד). נפסלו הצעות לגבי הקמת בית ספר בקריה שמונה. צוין שהחלטות הנ"ל טעונות אישור ע"י המשקים באסיפות.

בית הספר החליט בתמיכת מזכירות האיחוד (נחמך רז היחתף בישיבה) שהבנינים שיתפנו אחרי העברת בית הספר ירכשו ע"י בעלות בית הספר היסודי (יפתח, כפר בלום, מעין ברוך וגונן).

מהתחלה נוצרו קשיים לגבי התכנסות סדירה ופעילות תקינה של ועדת התאום, אספות או מזכירות של מספר משקים הוסיפו תנאים שונים לגבי מימוש החלטת מזכירות האיחוד. (נאות מרכזי עמדה על מימוש מידי על אופצית רכישה 40 דונם נוספים), אילת השחר וכפר גלעדי החליטו שיש להעביר את בית הספר משטחי כפר בלום בכלל. משרד החינוך העלה מספיק קשיים לגבי דרשיתנו למימון הכנת תכנית לבניה ולהמשך בניה. יש יסוד להנחה שגם משק כפר בלום פעל ב"עצות" לגבי פקידי משרד החינוך.

ב-10. ביוני החליטה ההנהלה הרחבה לפנות אל כפר בלום ולקבל עוד 60 דונם נוסף ל-40 דונם כשה-60 דונם ישארו בינתיים לעבודו של המשק. התביעה היתה מלווה באולטימטום, שאם לא תיענה בחיוב, יעבירו את בית הספר למקום אחר.

המשך: לקראת הכרעה בניתוח ואופן קיומו של בית החינוך "עמק החולה"

עם כניסתו של שלומי כמנהל אדמיניסטרטיבי שהיה אח בצוע האולטימטום הזה (וגם דיון בערעור על החלטה זאת מצד משק עמיד.)

משק כפר בלום הגיש את הצעתו לגבי השטח שירצה להעביר לרשות בית הספר.

בדיון על השטח סוכס להפנות מספר שאלות למשק כפר בלום שהחשובה ביניהן מידת הסוברניות של בית הספר לגבי הבניה בשטח (שאלות נוספות דנו באפשרות סנוי צורת השטח והוצע, בעיות מתקני הספורט שהתעוררו וגידור השטח מחדש).

התקפתי בענין המשך הטיפול

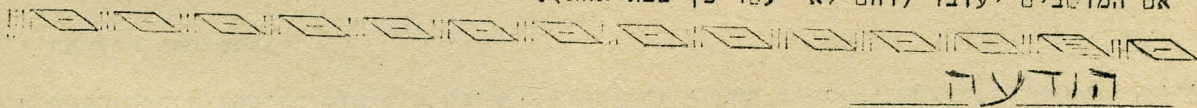
לאור המצב הכספי של משרד החינוך וסרובו עד כה להענות באופן חד משמעי לגבי הבטחת מימון ולאור הספק שהתעורר בהשגרות ילדי המוסכים בבית הספר לאורך שנים (דבר המקטין בצורה נוספת סיכויי המימון ע"י משרד החינוך) נשארות היום שתי אפשרויות:

א) לקבל את הצעת מזכירות האיחוד ולסמוך עליה בעזרה למימוש החלטות מאתחד.

ב) להחליט על פרוקו ההדרגתי של בית הספר וחיפוש פתרונות חדשים כמו בית ספר בכפר

בלום לחלק מן היסובים.

לדעתי העברת בית הספר כולו למקום אחר אינה ראלית, דיונים, בעיות מימון וניכוחים יגרמו כבר בתחילת לכך שלא נוכל לקבל תלמידים נוספים וזה נוכח גידול מספר תלמידי המשקים, אפילו אם המוסכים יעזבו (והם לא יעשו כן בבת אחת).

הודעה

בישיבה משותפת בין מטפלות בית הספר המקומי, יעל שפרונג, מאיר ריינס, שוש ס.

ברוך ונציגי ההורים לילדי בית הספר, דנו בבעיות הקשורות לילד החולה ומקומו.

הוזכרה ההחלטה שחדר החולים הקיים הוא לרשות ילדים מבית החינוך "עמק החולה",

חברים ומתנדבים. החלטנו שלטווח הארוך היינו רוצים שיבנו מעון יום לילדים חולים.

עם אפשרות שהורה יכול ליתון במקום במדת הצורך.

לטווח הקצר אנו מבקשים חדר עבור ילדים חולים ואפשר לסמור אותו למקרה הצורך. תעבוד

עם הילדים החולים אחת מהמטפלות מבית הספר המקומי שתחלף בעבודה בכחה ע"י הסדרן.

במקרה שילד לא יכול להגיע בכוחות עצמו למעון תהיה אפשרות לסדר רכב שיביא אותו

למקום.

תכנית שבועית לספורט

ההרשמה לפעילות הספורטיבית היתה מעל ומעבר לכל הציפיות ! יותר מ 120 הרשמות ! ועדיין "הזרוע נסויה" (תרגיל מספר 4 של חוג ההתעמלות). לריצה למשל נרשמו 19 . 12 בעלים , - בתנאי שזה מתקיים בשעת נקיון הדירה - , 6 אמהות של פעוטים , - בתנאי שהבעל לא משתתף באותו זמן - , ו... ג'ורג'י ! מספר המשתתפים הגדול ביותר הוא בחוג ההתעמלות לותיקות , - 20 צעירות ! וההפך ! לחוג לכדור - אף , נרשם רק מוסי ! ולחוג לכדורגל נרשמו בני גולדברג , 4 פעמים , ואיתי, שלוש !

ובכן , צחוק (והתכווצויות) כבר , הרי התכנית השבועית , שמתחילה כבר בשבוע הבא . לבריאות !

יום א	יום ב	יום ג	יום ד	יום ה	יום ו
		4.30		4.30	
			8.00		
			8.00		
		8.00			
			8.00		
				8.00	
					4.00
				8.00	

נוסף לפעילויות המאורגנות הנ"ל , החדר הכחול יהיה פתוח לצבור , לפעילות אישית חופשית בימים א - ב - ד , מ 5 עד 7 , בפקוחם של נתן , נחמן כץ והרולד .

אל תאמר : כשהייתי צעיר עסקתי
 בספורט !
 עסוק בספורט ! - רהיית צעיר !!!

לקראת האסיפה במוצאי שבת 29.1.77

על סדר היום:

הסבר מפי משה חריף, מזכיר האיחוד, על בקשת האיחוד שישראל אבידור ירכז את מחלקת חו"ל באיחוד.

באותה הזדמנות נשמע אינפורמציה על הפעולות בכל טסחי התנועה.
זו גם הזדמנות לשמוע ממה אינפורמציה מהאיחוד בקשר לבי"ס כפר בלום.

נושאים לאסיפות הקרובות:

- (1) בחירות: מרכז ו' תרבות, חבר למזכירות, המזכיר הבא.
- (2) חפקיד ופעולת ועדת עבודה.
- (3) קבלת מועמדים פול וגילל.
- (4) קבלת חברות דני נמלי.
- (5) ישראל אבידור (בקשת האיחוד).
- (6) תכנית השקעות.

במוצ"ש 22.1.77 התקיימה אסיפה כללית בשתתפות 73 חברים.
יו"ר היה מיכאל דוארי.

חברים שמעו אינפורמציה מפי נחום ברנדס מבית חנוך עמק החולה על התפתחויות בעניין ביה"ס. בזמן "שאלות ותשובות", הערות והחלפת דעות הועלו הצעות כגון:
(1) להזמין נציג מכפר בלום. (2) להזמין את משה נציג האיחוד.
מיכאל הסביר שבישיבה משותפת ליל ועדת המשק והמזכירות הוחלט שצוות מטפל בנושא (מקס מדר, מיכאל דוארי, זמי, נטע, מיכאל כהן) וידווח לאסיפה.

ביום א' 23.1.77 התקיימה אסיפה כללית בהשתתפות 57 חברים (למרות הקור בגלל בעיות עם קיטור). יו"ר היה מיכאל דוארי.

הסעיף היה תקציבים לשנת תשל"ה
אחרי דיון ארוך סוכם: האסיפה מטיחה על ועדת חברה בדיקה יסודית של מערך הצריכה ולהביא הצעות עד סוף מאי. כן אושר התקציב הנוכחי פה אחד.

דו"ח משיבת המזכירות - 21.1.77

נוכחים: בני פ', גדי ע', אביבה, זמי, אירית,
יענקל, אוסי, נטע.

1. ועדת עבודה (בהשתתפות ברוך ואלק)

לאור השנויים בפעילות וארגון בשטח עבודה ושיחה עם ברוך (מרכז ועדת כח-אדם), ועדת ההצעות בקשה דיון על תפקיד ופעולות ועדת עבודה, כדי לכוון אותם בהצעות לוועדה זו. אלק (מרכז ועדת עבודה האחרון לחקופה ארוכה) וברוך (מרכז ועדת כח-אדם היום) הסבירו את דעתם, ונפתח דיון עם חברי המזכירות.

סוכס: המזכירות מציעה:

(א) ועדת העבודה תורכב מ-5 חברים - מרכז עבודה (היום גדי), מרכז כח-אדם (היום ברוך) + מרכז הוועדה שיבחר ע"י האספה + עוד שני חברים שיבחרו ע"י האספה.

(ב) לא מרכז כח-אדם ולא סדרן העבודה ירכזו את הוועדה.

(ג) תפקידי הוועדה יהיו: עבוד תקנון ובעיות משמעת עבודה.

2. אמנות עמיעד ב' (בהשתתפות מיכאל דוארי)

נשאו מספר נושאים מורכבים לברור, כגון:

(א) שכונ

(ב) ברור עם משקים שבהם נמצאות קבוצות דומות

(ג) מדריכים וכו'

הוחלט: להקים גוף שיהיה ה"אבא" הזמני לכל הנושא ויברר את כל מה שטעון ברור.

בגוף זה ישבו: מיכאל דוארי, ישראל אבידור, נטע, ברוך ונציג צעיר.

3. ק ל י ט ה (בהשתתפות טומי ע' ושוש ס')

(א) חצי שנה מועמדות עד קבלה לחברות

לאור בקשות חברים לדון בנושא, המזכירות בקשה את דעת ועדת הקליטה. היות ולא הספיקו לדון בנושא לפני ישיבת המזכירות, ועדת הקליטה תדון בו לפני הישיבה הבאה של המזכירות, בה יובא לדיון.

(ב) בקשות להתקבל למועמדות

גייל ספר ופאול אנגל - המלצת ועדת הקליטה תובא לאספה אחרי גמר הבדיקות המקובלות.

(ג) ויקטור קורוחדו

הנ"ל בקש חופש (לגמור עניינים בחו"ל, לגמור קורס טיים אזרחי שהוא התחיל ולהשתתף בחתונת אחותו). הוא מבקש ארבעה חודשים במקום החודשיים המקובלים. בקשתו אושרה.

4. א מ ו ץ (בהשתתפות טומי, שוש ס', רינה ומיכאל כהן)
דאן קולינס - אמוצה אושר. המשפחה המאמצת - משפ' כהן.
טסה וינברג - " " " " - משפ' לויין.

דאן לומדת באולפן בחל-אביב חצי שבוע ולומדת בקורס למטפלות ילדים ב"ויצו" חל-אביב חצי שבוע. היא נמצאת במשק בשבתות.
טסה תחזור מדרום אפריקה בעוד כשבועיים ותתגייס לנח"ל.

5. בקשת האחדו ישראל אבידור ירכז מחלקת חו"ל.
התקבל מכתב ממזכיר האחדו, משה חריף, בו הוא מסביר את בקשת האחדו ישראל ירכז מחלקת חו"ל בבית האחדו לתקופה של שנה אחת, בהנחה שבמשך שנה זו יוגדר עניין תפקידו המיועד לכאן או לכאן (המעוניין לעיין במכתב זה יכול לבקש מהמזכירה).
משה יבוא לאספה במוצ"ש 29/1 כדי להסביר את בקשת האחדו, ואולי בהזדמנות זו נשמע אנפורמציה על הפעולות בכל שטחי התנועה.

6. דו"ח ראשון מועדת החברה בקשר ל"סופרמרקט" או "מרכז קניות".
אוסי הסביר שועדת החברה מטפלת בנושא, וכישיבה קרובה תחליט מי ואיך לטפל בענייני תכנית, ארגון, בצוע וכו'.
היות והפעולה הנ"ל ימשך מספר חודשים ועדיין אין לנו הכסף הדרוש, לא נראת האפשרות להעביר את חנות הבגדים למטה בעתיד הקרוב.

7. "דברי הכפר"
פנו למזכירות לשלוח את "דברי הכפר" לאנשים שהיו במשק ושעוד נמצאים בקשר עם כמה חברים.
המזכירות החליטה לא לשלוח את העלון למבקש כנ"ל, אמנם אין התנגדות שזה יגיע אליו באמצעות המעוניין בדבר.

8. העברת תקציבים
הוחלט: המזכירה תשב עם המקרים ה"בולטים", במטרה להגיע לידי הסכט בקשר לעתיד.

9. כרטיסי ברכה לראש השנה
הוחלט: לפנות לועדת חגים לברר אם ניתן להזמין כרטיס פשוט יותר, שכל ההוצאות הכרוכות בדבר לא תעלנה על הזמנה נוספת של הגלויה הקיימת.

WHAT'S NEW?

Have you seen Helen's new recipe book? I know it's in Hebrew, and that is a problem for most parents, but the illustrations are cute, and you might like to get your family to translate a few of the recipes. Anyway it's selling like hot cakes (ha-ha) in all the kibbutzim - the first edition is already out of print (or should I say "out of off - set") and a second edition is on the way.

In Kfar Blum alone about 120 people have ordered! Helen is now collecting recipes for a third booklet. If you have any good recipes suitable for preparing in the average kibbutz kitchenette, do let her know. The sections in the present book include

Cakes and pies	Hot and cold snacks
Biscuits	Jams and marmalades
Desserts	Pickles
Sweets and chocolates	

Let me tell you about Davida Tenna's wedding in Jerusalem. As you know both the young couple are members of the Diaspora Yeshiva and about 50 chaverim went by special bus to help Rene and Johnny to feel at home in the ultra-religious, hippie atmosphere. When we arrived we found Rene and the bridegroom's mother sitting in a small room holding candles, flanking Davida, demurely clad in simple white, waiting for the Yeshiva-brothers to bring the bride-groom. After we had all been offered refreshments in another room, we joined the waiting throng in the courtyard. After a while we heard a chant and a band slowly coming nearer. This was the delegation bringing the bridegroom and calling the bride to the chuppa. About 25 men held up the talles (which constituted the chuppa) and they effectively hid the ceremony from our eyes. But our compensation was in the stars above the walls of the old city, the lights of Jerusalem on the hills around, the violin which continued playing sweetly to accompany the brachot, and the bells tolling from a near-by church. After the ceremony the young couple were taken to the bridal chamber, and the door locked after them. In the meantime we all wandered through the alley ways of old Jerusalem to the Yeshiva dining-hall, in a typical thick-walled, tall-ceilinged, bow-windowed Jerusalem building, where tables were laid for the guests. To our surprise, the meal was accompanied by the (to me, ear-splitting) sounds of the Yeshiva pop-group, and the dancing of the young people, one male circle and one female circle.

After about half an hour the bride and bridegroom arrived and were greeted by loud cheers. A starry-eyed and self-possessed Davida received the good wishes of the crowd sitting in an arm chair next to her husband and being careful not to shake hands with any male well-wisher.

Then they too joined in the dancing, the groom being lifted on the dancers' shoulders.

We left about ten, but apparently the feasting and dancing went on well into the night. The young couple will be given a flat by the Yeshiva in another few months, and in the meantime are going to Haifa where Dov Avraham (the groom) who is a qualified Rabbi, will be helping to set up a new yeshiva. Excuse this unusually lengthy description, but it really was an unusual event.

LIBRARY NEWS

As usual at the end of the year, Lou wrote an annual report, giving both statistics and reading - habits of the kibbutz.

Additional books:

English - 1,010 (872) Hebrew - 462 (53)

The numbers in brackets show pocket books which Lou bound at home. The high price of hard covered books necessitated this method of enlarging the library. Lou points out that pocket books are not as strong as hard cover, and should be handled accordingly.

Number of readers during the year: , 6,373

Number of books taken out:

English 11,179 Hebrew 4,010

Total no. of books at the end of 1976:

English 9,948 Hebrew 8,647

(including the Weizman room)

Lou informs us that the number of readers has been *stable* during the past few years, excepting a month or two during the year, when the veterans first got their television sets!

FILM OF THE WEEK

"A Touch Of Glass" with Glenda Jackson.

M A Z A L T O V

1.2 Zeev Pinkus	4.2 Bob Vinov
Shosh Solomon	5.2 Ruthi Lipshitz
Dodo Pelma	6.2 Allan Easton
2.2 Eilan Ginat	Tal Peck
6.2 Hilary and Yopi Aptroth	

* * * * *